

Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 1. kolovoza 2022.
(OR. en)

11711/22

Međuinstitucijski predmet:
2022/0221(NLE)

COASI 115	AGRI 349
ASIE 53	TRANS 519
CFSP/PESC 1055	ENV 786
RELEX 1075	ENER 387
COHOM 84	ECOFIN 792
CONOP 68	EDUC 281
COTER 199	CULT 79
WTO 135	CLIMA 388
JAI 1078	MIGR 227
DEVGEN 157	ASEM 18

PRIJEDLOG

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	1. kolovoza 2022.
Za:	Glavno tajništvo Vijeća
Br. dok. Kom.:	COM(2022) 353 final
Predmet:	Prijedlog ODLUKE VIJEĆA o sklapanju, u ime Europske unije, Okvirnog sporazuma o partnerstvu i suradnji između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Vlade Malezije, s druge strane

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2022) 353 final.

Priloženo: COM(2022) 353 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 1.8.2022.
COM(2022) 353 final

2022/0221 (NLE)

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o sklapanju, u ime Europske unije, Okvirnog sporazuma o partnerstvu i suradnji između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Vlade Malezije, s druge strane

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

Vijeće je u studenome 2004. ovlastilo Komisiju za pregovaranje o pojedinačnim okvirnim sporazumima o partnerstvu i suradnji s Tajlandom, Indonezijom, Singapurom, Filipinima, Malezijom i Brunejom. Pregovori s Malezijom počeli su u veljači 2011. nakon što su se predsjednik Komisije Barroso i premijer Najib Razak u listopadu 2010. dogovorili o pokretanju pregovora. Pregovori su završeni 12. prosinca 2015. nakon 11. kruga. Obje su strane 6. travnja 2016. parafirale Sporazum o partnerstvu i suradnji u Putrajayi.

U pregovaračkom su postupku sudjelovale Europska služba za vanjsko djelovanje i službe Komisije. Savjetovanja s državama članicama provodila su se tijekom cijelog pregovaračkog postupka na sastancima odgovarajućih radnih skupina Vijeća. Europski parlament redovito je obavješćivan tijekom pregovora.

Komisija smatra da su ciljevi koje je Vijeće postavilo u svojim pregovaračkim smjernicama za taj sporazum postignuti i da se nacrt sporazuma može dostaviti na potpisivanje i sklapanje.

Visoki predstavnik i Komisija 5. kolovoza 2016. predstavili su Vijeću zajedničke prijedloge odluka Vijeća o potpisivanju i sklapanju Sporazuma o partnerstvu i suradnji kao sporazuma između Europske unije i Malezije (koji sklapa samo EU). Pri dogovoru o sadržaju Sporazuma države članice u radnoj skupini COASI jednoglasno su se složile da se Sporazum treba potpisati i sklopiti kao „mješoviti” sporazum. To je stajalište 17. ožujka 2017. službeno potvrdio COREPER, koji je od Komisije i Visokog predstavnika zatražio da u skladu s tim izmijene prijedlog kako bi se uzeli u obzir mješovitost i privremena primjena. Nakon toga s malezijskim se pregovaračima raspravljalo o promjeni Sporazuma u mješoviti sporazum te o umetanju novih odredbi o privremenoj primjeni i definicija stranaka te je u načelu postignut dogovor.

Visoki predstavnik i Komisija 4. srpnja 2018. predstavili su Vijeću novi zajednički prijedlog odluke Vijeća o potpisivanju Okvirnog sporazuma (kao mješovitog sporazuma) i njegovoj privremenoj primjeni. Međutim, iako je pristala na mješovitost Sporazuma, Malezija je odlučila da neće privremeno primjenjivati Sporazum. Države članice službeno su pristale privremeno ne primjenjivati Sporazum o partnerstvu i suradnji 3. travnja 2019. na sastanku COREPER-a te je nakon toga postignut načelni dogovor s malezijskim pregovaračima koristeći se parafiranim sporazumom iz 2016. umetanjem nove definicije stranaka kako bi se odrazila mješovitost.

Važno je napomenuti da je novi prijedlog Komisije uslijedio nakon razmjene pisama između glavnih pregovarača, pri čemu je pojašnjeno da Vlada Malezije potpisuje Sporazum u ime Malezije u cjelini, što podrazumijeva i saveznu i državnu razinu. Svojim potpisom Vlada Malezije izrazila bi namjeru da obveže cijelu Maleziju, uključujući države Sabah i Sarawak. Nakon stupanja na snagu Sporazuma kako je navedeno u članku 58. Sporazuma, Malezija bi u cjelini bila obvezana Sporazumom.

Predmet ovog prijedloga je pravni instrument kojim se sklapa Sporazum.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

2.1. Cilj i sadržaj Sporazuma

Sporazum o partnerstvu i suradnji prvi je bilateralni sporazum između EU-a i Malezije i on zamjenjuje trenutni pravni okvir Sporazuma o suradnji iz 1980. između Europske ekonomske zajednice i država članica Udruženja država jugoistočne Azije (ASEAN).

Sporazum o partnerstvu i suradnji sadržava pravno obvezujuće obveze koje zauzimaju središnje mjesto u vanjskoj politici EU-a, uključujući odredbe o ljudskim pravima, neširenju oružja, borbi protiv terorizma, Međunarodnom kaznenom sudu, migracijama i oporezivanju.

Sporazumom o partnerstvu i suradnji znatno se proširuje opseg uzajamnog djelovanja u području gospodarstva i trgovine te području pravosuđa i unutarnjih poslova. Sporazumom se jača suradnja u brojnim područjima politike, uključujući ljudska prava, suzbijanje širenja oružja za masovno uništenje, borbu protiv terorizma, borbu protiv korupcije i organiziranog kriminala, trgovinu, migracije, okoliš, energetiku, klimatske promjene, promet, znanost i tehnologiju, zapošljavanje i socijalna pitanja, obrazovanje, poljoprivredu, kulturu itd. U njemu se nalaze i odredbe namijenjene zaštiti financijskih interesa EU-a. Sadržava i važan dio o trgovinskoj suradnji kojim se doprinosi okončavanju tekućih pregovora o sporazumu o slobodnoj trgovini.

Politički gledano, Sporazum o partnerstvu i suradnji s Malezijom predstavlja važan korak prema pojačavanju uloge EU-a u jugoistočnoj Aziji, utemeljen na zajedničkim univerzalnim vrijednostima kao što su demokracija i ljudska prava. Njime se pomaže poboljšavanju političke, regionalne i globalne suradnje između dvaju partnera koji razmišljaju na sličan način. Provedba Sporazuma o partnerstvu i suradnji pružit će praktične koristi objema stranama i biti temelj za promicanje širih političkih i gospodarskih interesa EU-a.

Na temelju Sporazuma osniva se Zajednički odbor koji će pratiti razvoj bilateralnih odnosa između stranaka. U Sporazumu se nalazi klauzula o neizvršenju kojom se omogućuje suspenzija primjene Sporazuma u slučaju povrede ključnih elemenata.

2.2. Pravna osnova za prijedlog odluke

U članku 218. stavku 6. točki (a) podtočki iii. UFEU-a propisano je da ako se nekim sporazumom uspostavlja poseban institucionalni okvir utvrđivanjem postupaka suradnje, Vijeće donosi odluku o sklapanju tog sporazuma nakon dobivanja prethodne suglasnosti Europskog parlamenta.

Materijalna pravna osnova za odluku na temelju članka 218. stavka 6. UFEU-a prije svega ovisi o cilju i sadržaju Sporazuma. U skladu sa sudskom praksom, ako se ispitivanjem mjere EU-a utvrdi da ona ima dva cilja ili elementa i ako se može utvrditi da je jedan od ta dva cilja ili elementa glavni ili prevladavajući, a drugi samo sporedan, ta se mjera mora temeljiti na samo jednoj pravnoj osnovi, naime onoj koju zahtijeva glavni ili prevladavajući cilj odnosno element. Iznimno, ako se s druge strane utvrdi da se mjerom istovremeno želi postići više ciljeva ili ako ima više elemenata, koji su neodvojivo povezani, a nijedan nije sporedan u odnosu na druge tako da su primjenjive različite odredbe Ugovora, takva se mjera treba temeljiti na različitim odgovarajućim pravnim osnovama (vidjeti, u tom smislu, presudu od 10. siječnja 2006. *Komisija protiv Parlamenta i Vijeća*, C-178/03, EU:C:2006:4, t. 42. i 43., presudu od 11. lipnja 2014., *Komisija protiv Vijeća*, C-377/12, EU:C:2014:1903, t. 34., presudu od 14. lipnja 2016., *Parlament protiv Vijeća*, C-263/14, EU:C:2016:435, t. 44., i presudu od 4. rujna 2018., *Komisija protiv Vijeća (Kazahstan)*, C-244/17, EU:C:2018:662, t. 40.).

Glavni cilj ili element Sporazuma pripadaju području razvojne suradnje.

Pravna osnova predložene odluke trebao bi stoga biti članak 209. UFEU-a u vezi s člankom 218. stavkom 6. točkom (a) UFEU-a.

2.3. Pravna priroda

Analiza područja primjene Sporazuma pokazuje da su Ugovorima EU-u dodijeljene ovlasti da djeluje u svim područjima obuhvaćenima područjem primjene Sporazuma. Na temelju te pravne analize Visoki predstavnik i Komisija prvo su predložili nacrt sporazuma, za potpisivanje i sklapanje, kao sporazuma koji sklapa samo EU. Nadalje, Visoki predstavnik i Komisija smatrali su da znatno kraći i mnogo predvidljiviji postupak ratifikacije radi stupanja na snagu Sporazuma kao sporazuma koji sklapa samo EU odgovara interesima Unije za brzom provedbom Sporazuma.

Međutim, kao što je prethodno navedeno, države članice u Vijeću (na sastancima radne skupine COASI 21. rujna 2016. i COREPER-a 17. ožujka 2017.) jednoglasno su zatražile od Komisije i Visokog predstavnika da Sporazum pretvore u mješoviti sporazum s privremenom primjenom. Na temelju tog stajališta te kako bi se izbjeglo da se potpisivanje i sklapanje Sporazuma sa strane Europske unije odulji u Vijeću, Komisija i Visoki predstavnik odlučili su pregovarati o prilagodbi Sporazuma i izmijeniti svoje prijedloge za potpisivanje i sklapanje Sporazuma. Međutim, iako je Malezija prvotno pristala na privremenu primjenu, kasnije je odlučila da neće privremeno primjenjivati Sporazum.

Priloženim se nacrtom stoga predlaže sklapanje Sporazuma kao mješovitog sporazuma.

2.4. Nužnost predložene odluke

U članku 216. UFEU-a propisano je da Unija može sklopiti sporazum s jednom ili više trećih zemalja ako je to propisano u Ugovorima ili ako je sklapanje sporazuma potrebno radi postizanja nekog od ciljeva iz Ugovorâ, u okviru politika Unije, ili ako je to predviđeno nekim pravno obvezujućim aktom Unije ili bi moglo utjecati na zajednička pravila ili promijeniti njihovo područje primjene.

U Ugovorima je propisano sklapanje sporazuma poput Sporazuma o partnerstvu i suradnji, konkretno u članku 209. UFEU-a. Nadalje, sklapanje Sporazuma o partnerstvu i suradnji potrebno je radi postizanja ciljeva iz Ugovora u okviru politika Unije.

Sporazum se mora sklopiti u ime Unije.

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o sklapanju, u ime Europske unije, Okvirnog sporazuma o partnerstvu i suradnji između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Vlade Malezije, s druge strane

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 209. u vezi s člankom 218. stavkom 6. točkom (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir suglasnost Europskog parlamenta,

budući da:

- (1) U skladu s Odlukom Vijeća [XXX] od [...] ¹ Okvirni sporazum o partnerstvu i suradnji između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Vlade Malezije, s druge strane, (dalje u tekstu „Sporazum”) potpisan je [...] u ime Unije, podložno njegovu kasnijem sklapanju.
- (2) Cilj je Sporazuma ojačati suradnju u brojnim područjima politike, uključujući ljudska prava, suzbijanje širenja oružja za masovno uništenje, borbu protiv terorizma, borbu protiv korupcije i organiziranog kriminala, trgovinu, migracije, okoliš, energetiku, klimatske promjene, promet, znanost i tehnologiju, zapošljavanje i socijalna pitanja, obrazovanje te poljoprivredu.
- (3) Zajednički je dogovor da, u skladu s člankom 58. stavkom 1. Sporazuma i u skladu sa Saveznim ustavom Malezije, obavijest Vlade Malezije u kojoj se izražava suglasnost da bude obvezana Sporazumom obvezuje Maleziju u cjelini.
- (4) Sporazum bi trebalo odobriti u ime Unije,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Okvirni sporazum o partnerstvu i suradnji između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Vlade Malezije, s druge strane, odobrava se u ime Unije.

Tekst Sporazuma priložen je ovoj Odluci.

Članak 2.

Komisija je ovlaštena da dostavi ili da imenuje osobu ovlaštenu da dostavi, u ime Europske unije, obavijest predviđenu člankom 59. Sporazuma, radi izražavanja suglasnosti Unije da bude obvezana Sporazumom.

¹ SL L [...], [...], str. [...].

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Vijeće
Predsjednik*